

Bódy István

Juniperus

Nem volt úgy oda hova se
Mázsát máslott csak szállt a por
Fél képeit veszendőbe
Vonta valami görgeteg

Hossza a szélébe lapolva
Nem stimmel vissza öltve sem
Közel jár mindjárt itt az este
Fölös marad vagy hézagos

Juniperus ragyog az éjben
Nem mozdul meg csak nagy soká
Örök boldog szánandósága
A messze mély felé kereng

Csak még éppenhogy sejteni
Tán még épphogy se hallani
Ahogy szíveken át a vér
Bagoly suhan az éjszakában

Csak már eloldva százezredszer
Borulni már fölébe egyszer
Ahogy fürdik a hold a tájban
Hernyó az ág végére ér

Két fanyűvés közt
Juniperus a fátummal diskurál

Adja a bankot
Nyeglén orrot vakar
Kurtán föl-fölnevet

Árokfélre roskad
Ha vége van

Juniperus
Az elakadt üvegliftből
Kinéz

Emeletközi panoráma
Parfümpára a gyomorban
Alig fogható imbolygás

Kőpadozat és csillagkupola
Között félúton túl
Eledele sáska és vadméz